

Der er altså allerede en række rettigheder til stede. Kan vi få at vide, hvad det er for rettigheder, som hr. Villy Søvnald savner? Ellers bliver det bare sådan en floskel, at SF på grund af sin historie og sit partis ideologi er nødt til at sige, at der mangler noget.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg skal ikke gentage hr. Tom Behnkes argumenter om, hvilke rettigheder der er på dette område, som hr. Villy Søvnald ikke synes er rettigheder. Men jeg vil godt spørge hr. Villy Søvnald helt konkret, om SF ikke mener, at når man nu har ret til at holde en måneds aktiveringsfri, er det et fremskridt i forhold til nu.

Og så savner jeg, men det kan være den manglende tid, der er skyld i det, svaret på: Har det ikke interesseret hr. Villy Søvnald, at de kommuner, der har kørt med udbetalingskompetence – der er vistnok tale om 27 – faktisk kommer med tilbagemeldinger om, at det er gået rigtig godt, oven i købet på de områder, hvor det måske kan være svært at tilkende førtidspension? Det, der er tale om nu, er de allernemteste tilfælde, hvor det er åbenlyst, at det er en pensions sag, vi taler om. Det har været de lette sager, der er blevet behandlet i det system, og der er faktisk gode erfaringer. Vil SF ikke være med til at sige: Lad os så undersøge, om det ikke var en positiv vej at gå?

Så vil jeg godt sige til hr. Villy Søvnald, at når vi nu skal høre så meget om høringssvar, har jeg ligesom hr. Villy Søvnald også læst dem. Er det ikke korrekt opfattet, at man i den danske fagbevægelse har været interesseret i de koordinationsudvalg, der skal nedsættes for at følge og rådgive i denne proces?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Til hr. Erik Larsen: Jeg skelner ikke knivskarpt mellem privatisering og udlicitering. Det beklager jeg, men det skyldes selvfølgelig, at vi ikke bryder os voldsomt meget om det på det sociale område. Vi bryder os ikke om at gå den vej. De steder, hvor vi er gået længst, er vel på børn og unge-området, på anbringelsesområdet. Jeg savner den analyse, der siger, at det har vi opnået fantastisk sociale fremskridt ved. Tvindimperiet er vel det bedste eksempel på, hvad der sker, hvis det får lov at blomstre frit. De har været storentreprenører på det sociale område. Jeg har ikke hørt Venstre og De Konservative rose dem voldsomt.

Må jeg så sige til hr. Tom Behnke, der spurgte om, hvad det er for rettigheder, SF savner: Vi savner retten til, at hvis man er på arbejdsmarkedet som aktiveret ung, optjener man dagpenget. Vi savner retten til, at hvis man er i et skånejob, optjener man dagpenge, ligesom alle andre mennesker gør. Vi savner retten til, at hvis man er i et skånejob som 54-årig, optjener man retten til efterløn, ligesom alle andre grupper gør. Ellers er det jo meningsløst, at vi snakker om ligebehandling af f.eks. handicappede. Hver gang det kommer dertil, at det koster lidt at give ligeberettigelsen, står vi i realiteten af.

Til hr. Jørn Pedersen, der spurgte: Er der slet ikke positive konklusioner på udlægningen af pensionsområdet? Jo, men jeg synes, de er blandede. Jeg anerkender det positive i den kortere sagsbehandlingstid. Problemet er, at vi vil få meget store forskelle i afgørelserne på pensionsområdet. Men til det vil jeg bare sige, at al min sociale erfaring siger mig, at på et tidspunkt bliver de forskelle så store, at vi ikke længere vil acceptere, at afhængig af, hvilken kommune man bor i, bliver der nogle kommuner, hvor man let får en pension, og nogle kommuner, hvor det bliver voldsomt besværligt.

Jeg anerkender selvfølgelig også, at der er positive dele i LO's høringssvar. Det, jeg fremdrog, var det vigtige hovedbudskab, og det kan ikke aflæses som positivt.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bjørn Elmquist som ordfører.

Bjørn Elmquist (RV):

En af de meget store arbejdsopgaver, som regering har sat sig for i disse år, har været en velfærdsreform. Det er en af de ting, som mit parti, Det Radikale Venstre, har lagt meget stor vægt på, og det er vores opfattelse, at det, vi har på dagsordenen i dag, er endnu et forsøg på at få reformeret velfærdssystemet i Danmark. Som det lykkedes i efteråret 1995 på arbejdsmarkedsområdet med opfølgingsarbejde igennem hele 1996, er vi nu gået i gang med det på socialpolitikens område.

Vores bistandslov har eksisteret i mange år. Den har ikke stået stille, den har så at sige ikke fået lov til at være i fred. Der har været mange ændringsforslag undervejs, og der er også gennemført ændringer, og det er vores opfattelse, at vi nu er nået dertil, at den 20 år gamle bistandslov skal høre op. Vi har tre lovforslag plus et fjerde med i dag, og de tre udgør det store lov-